

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. De Martyrio incruento. Thema. Christo in carne passo, & vos eâdem cogitatione armamini. 1. Petri 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO II.

PRO FESTO BB. TRIUM MARTYR. JAPONIÆ.

De Martyrio incruento.

T H E M A.

Christo in carne passo, & vos eadem cogitatione armamini.
1. Petri 4. 1.

Duo martyrii genera distinguere solent facti Doctores, S. Augustinus, S. Gregorius, S. Hieronymus, S. Bernardus & alii; unum nuncupant cruentum, alterum incruentum; sive unum sanguinis, alterum sine sanguine: unum mortis, alterum patientiæ: unum est passio consummata, ultra quam nulla, alterum passio inchoata, ultra quam alia. In utroque offerendus est Dei famulus, tanquam hostia grata Domino in odorem suavitatis: & ubi mortis deficit martyrium, supplendum est per martyrium patientiæ, quod tamen excedatur intentione, excedit tamen diuturnitate: ut docet D. Thomas. *Etenim non tantum occasu, sed etiam contemptu carnis ad palmam martyrii possumus pervenire.* Ait S. Augustinus serm. 46. de Sanctis. *Non solum crentu, sed etiam proposito, inquit id confirmans S. Chrysostomus in Psal. 91. Non solum perdendo vitam; sed etiam affligendo carnem.* Subjungit S. Bernardus serm. in Cant. *In utroque primum suum conficitur Christi Martyr.* Et sanè plerique Martyres prius ferè incruentum sustinere martyrium, quam cruentum, scilicet tolerando persecutiones, afflictiones, carceres, tormenta. Aut in religione, vel apostolico munere, labores, sudores, fatigationes, mortificationes. Idem evenit nostris ternis Japoniæ Martyribus: nam B. Paulus Miki Societatis nostræ Scholasticus, exarsit studio propagandæ religionis, disputationes instituit cum Bonziis, exhortationes & conciones ferventes ad populares suos habuit. Quæ ad convellendas Japoniæ superstitiones aliis usui esse possent, scripsero vulgavit, B. Joannes de Goto nostris Patribus

tribus ad servitium templi traditus fuit & Catechistam egit. B. Jacobus Kisai, rem familiarem Patrum nostrorum curavit, Janitoris officium sustinuit, officiosa charitate & humilitate egregiè præditus, & passionis Dominicæ meditationibus unice addictus, hæc virtutibus ad Martyrii palmam rite se disposuit.

Quod si igitur nos, Martyrii incruenti gratiam excellentissimam cum tribus hæc Martyribus obtinere nequeamus; saltem Martyrium incruentum, non solum patienti, sed & libenti animo quocumque subeamus. Quæ verò ratione, aut methodo id in praxin redigendum sit, quibusve in rebus, hæc exhortatione declarabimus.

I. Ipse Status Religiosus est Martyrium incruentum. *Monasterium* inquit S. Chrysostomus hom. 59. ad pop. *Est lugendi domus.* S. Thomæ Aquinatis est *status penitentia.* In Opusc. S. Basilii in Constit. Mon. c. 21. *vita Religiosorum est crucigera:* juxta illud Christi Luca 14. *Qui non bajulat crucem suam & venit post me, non potest meus esse discipulus.* S. Augustinus in Psal. 83. inquit: *Quoniam dictum est Fili, accedens ad servitium Dei, sit in timore & præpara animam tuam ad tentationem, accedens quoque ad servitium Dei ad torcular se venisse cognoscat. Tribulabitur, conteretur, comprimetur, non ut in hoc seculo pereat, sed ut in apothecis Dei desinat: tanquam vitium lætificans cor Dei ex uva in torculari tribulationum expressum.* quocirca S. Pachomius ut habet ejus vita, cuidam Monacho volenti claustra egredi, ad captandum martyrium. *Frater* inquit, *Monachi certamen for-*

titer & strenuè sustine; & cum vitam tuam nulli reprehensioni assemem ita gesseris, ut Christo placeas; habebis in celo communicationem Martyrii. Et S. Cyprianus (vel quisquis est Author) de duplici Martyrii passionis scilicet & actionis, puta, sanctæ vitæ; hoc enim testimonium perhibemus Deo, illumque glorificamus æquè ac illà: *Fidelis*, inquit, *totâ vitâ Martyrium, hoc est testimonium reddat Deo; quod adeò negligendum non est, ut nisi ea præcesserit, Martyrium quod sanguine perhibetur, non sit Martyrium: frustra enim cervicem præbueris carnifici, nisi prius occideris membra, quæ sunt super terram, hoc est affectus: qui militant adversus spiritum, odium, invidiam, superbiam, libidinem &c.*

Videtur, Charissimi, non deesse vobis arenam certaminis, campum pugnæ, occasionemque quotidianam incruenti Martyrii, quisquis igitur cupit esse Martyr incruentus, persistat cum sanctis in arena, pugnet, & bellum gerat contra vitia, passiones & seipsum, & coronam, legitimè certanti promissam, certò obtinebit: qui enim cum Deo & sanctis ejus fidelis descendit in arenam, cum eis pariter ad palmam gloriosam ascendet in cælum.

II. Paupertas, castitas & obedientia est incruentum Martyrium. 1. De paupertate testimonium dat S. Bernardus serm. 2. de festo om. Sanct. Martyrii veri genus est *paupertas voluntaria*, (multò magis castitas & obedientia) *quid mirabilius, aut quod Martyrium gravius, quàm inter epulas esurire, inter vestes multas & pretiosas algere, paupertate premi inter divitias, quas offert mundus, quas*

II, Martyri-um paupertatis, castitatis & obedientie.

quas ostentat malignus, quas desiderat nos-
ter ille appetitus? An non merito corona-
bitur, qui sic certaverit, mundum abiciens
promittentem, irridens inimicum ten-
tantem, & [quod gloriosus est] de semet-
ipso triumphans & crucifigens concupiscentiam
prurientem. S. Angelus Martyr
apparens S. M. Magdalena de Pazzis
dixit: *Anima que possidet paupertatem,*
usurpat sibi coronas Martyrii. 2. de casti-
tate testimonium præbet, idem S.
Bernardus in sententiis: *Martyrium,* in-
quit, *sine sanguine triplex est, Paucitas in*
veritate, quod habuit David & Job:
largitas in paupertate, quam exercuit
Tobias & Vidua: castitas in juventute,
quæ usus est Joseph in egypto. Idem con-
firmat S. Augustinus serm. 250. De
tempore: *Contra mortifera blandimen-*
ta luctemur, scientes in eo etiam quotidiana
Martyria Christianis non deesse. S. Ag-
nes asseruit S. Brigittæ Martyrii genus
est *delicias habere & delicias non uti.* L.
4. Revel. c. 7. 3. De obedientia,
Divina Scriptura testatur: *Melior est*
obedientia quam victima. 1. Reg. 11.
22. ut enim S. Gregorius docet L.
35. Moral. c. 10. *per victimas aliena*
caro, per obedientiam verò voluntas pro-
pria maculatur. Et quodammodo Mar-
tyrio afficitur. Quisquis igitur Supe-
rioris iussa varia & ardua strenuè ca-
peffit & adimplet, Martyr est obedi-
entia. Ita R. P. Petrus Faber, pri-
mus S. Ignatii Fundatoris nostri So-
cius, & ab eo per omnem vitam variis
iussionibus, mandatisque exercitus, ac
tandem Romam revocatus licet medi-
ci, ob intensos calores, iter diluaderent,
maluit obedire, quam vivere; vitam ex-

gò, quam in obedientia traduxerat, in
obedientia posuit: ideò que inter alias
in celo laureas, hanc unam præcipuam
obtinuit, quod sit hostia obedientia.
Post mortem enim apparens ipse cui-
dam personæ sanctæ, ostendit ei suam
gloriam, cum lætissimus læpius dice-
ret, se obedientia nomine mortem op-
petivisse, ideòque miris in celo gaudiis
perfrui. Ita in ejus vita L. 2. c. 28. narrat
Nicolaus Orlandinus, id se accepisse ex
litteris R. P. Andrea Oviedo Patriar-
chæ æthiopiæ asseverans.

En quantum campum hic rursus
cernimus, obeundi indies quotidiana
incruentia Martyria? cum maxima spe
ingentis in celo gloriæ & coronæ. Ne-
quaquam gerere se ex propria voluntate, sed
ductis (superioris) regi reformatione, quod
cum aliis cunctis studiis sublimis sit: tam
Martyrii habet diadema. S. Theodorus
Sudita serm. 52. & serm. 93. *In carcere*
frangenda voluntati martyrium est.

III. Mortificatio & patientia in sta-
tu Religioso incruentū est Martyrium.
Dum scilicet Deum glorificamus, ac
Christum Dominum nostrum imita-
mur in eo; ut omnes mortificationes,
quas aut sponte eligimus, aut à Superio-
ribus, aut ab æqualibus, aut ab externis,
aut à Deo immixtas subimus, patienti
animo sustineamus. Hanc autem mor-
tificationum tolerantiam Martyrium
esse docet S. Chrylostomus in psal. 127.
Fer, inquit, forti & generoso animo, que
accidunt; hoc enim est tibi Martyrium.
Quamvis occasio Martyrii desit, inquit S.
Gregorius hom. 1. in Evang. habet
tamen & pax nostra Martyrium suum:
quia etsi carnis cella ferro non subicitur
spiritali

spirituali tamen gladio, carnalia desideria in mente trucidamus. Et S. Augustinus serm. 250. de temp. Nemo dicat quod temporibus nostris, Martyrum certamina esse non possint; habet enim & pax nostra Martyres suos: nam iracundiam mitigare, libidinem fugere, justitiam custodire, avaritiam contemnere, superbiam humiliare, pars magna martyrii est. Non sine causa mortificatio Martyrii dicitur, ait S. Thomas. Addit. ad 2. p. 6. q. 6. a. 6. quia similis est vero & proprio Martyrio. Quod S. Augustinus serm. 250. pulchrâ similitudine declarat. Etenim sicut in Martyrio sanguinis, tormentis mediantibus, Tyranni satagunt tollere fidem Christi: ita in Martyrio incruento, seu sine sanguine, Diaboli conantur eripere, ac penitus extinguere charitatem Christi: sicut enim Charitas, Veritas, & justitia Christus est; sic & ille qui infidiatur, persecutor est, & ille qui eam in se & in aliis custodire voluerit, Martyr est.

Deinde quemadmodum in Martyrio sanguinis minatur Tyrannus: abiecta Christum & sacrificia Idolo aut morere: respondetque S. Martyr: Non sacrifico nisi soli Deo, & hoc semper optavi, ut cedens temporalibus & miserâ vitâ, perveniam ad sempiternam. Simili modo in Martyrio mortificationis, tentat Dæmon per concupiscentiam: Sacrificia mammonæ & eris dives. Respondetque penitens tentatori: Quid mihi & tibi est Belial: ego Christi servus sum, nihil tuum quero, nihil desidero.

Omni igitur tempore, ut patet, Martyrium subire possumus, si forti ac constanti animo inimicorum nostrorum assaultibus resistamus. Omnes qui piè vo-

lunt vivere in Christo JESU, persecutionem patientur, ait Apostolus ad Tim. 3. aut ab extra à Tyrannis, ut explicat D. Thomas, aut ab intus per pugnam contra Dæmonem: & si deest Tyrannus, si tortor, si spoliator; non deerit concupiscentia, Martyrii quotidiani materiam nobis exhibens.

Denique si mors aureolâ caput Martyris coronat, non deest quoque mortificationi sua corona: non coronabitur, nisi si qui legitime certaverit, teste Apostolo, si quis autem legitime concupiscentiis suis repugnaverit, & contra internos hostes decertaverit, utique coronabitur; ideoque S. Bernardus, eos, qui nos mortificat, affligunt, vexant, persequuntur, aurifices nuncupat, eò quod æterni regis coronas nobis fabricent. De S. Lydvina Virgine Schiedamensi in vita ejus legitur, quod in mentis excessu coronam pretiosissimam conspexerit, nondum tamen in orbem perfectè absolutam; demum post aliquot mortificationes, generoso animo toleratas, Angelus se conspiciendum obtulit, dicens. Salve charissima Soror: Ecce nunc absoluta est corona; persecutiones patienter tolerata, gemmæ fuere, quas in corona illa & adesse vidisti & deesse.

Quantum hic rursus panditur nobis stadium currendi indies ad Martyrii bravium, jam mortificationis, jam humiliationis, jam patientiæ gladio tolerandum; pugnemus strenuè, vincamus generosè, & quot victorias reportabimus, tot gemmas nobilissimas diademati gloriæ æternæ inseremus. Mortifica ergo corpus tuum, & crucifige: accipies & tu martyrii hujus coronam S. Chryf. h. 6. in c. 6. ad Hebr. Pp 3 IV.

IV,
Martyri-
um chari-
tatis.

IV. Charitas & misericordia, quæ
sive à Sacerdotibus morbis, febribus
petechialibus, aut lue pestifera infectis,
sacramenta ministrantibus, sive ab aliis
non sacerdotibus, iisdem fervientibus
exhibetur, incurienti Martyrii coronam
offert. Quot ejusmodi athletas P. Ale-
gambe, quot Tannerus è Societate re-
censet? qui pestiferis, aliisque morbis
contagiosis fervientes, tanquam ad
Martyrii lauream proximè acceden-
tes, depradicant. Nec immeritò,
cum ex charitatis motivo in mortem
quodammodo certam vadant. Quid-
quod & Ecclesia ipsa, hujusmodi, qui
ex charitate morbo ministrant & eo-
dem afflati, mortis victimæ cadunt,
Martyrii annumerat: exemplum
illud est in Martyrologio Ro-
mano die 23. Februarii: ubi sic
legimus: *Alexandria commemoratio SS.
Presbyterorum, Diaconorum, & alio-
rum plurimorum, qui tempore Valeria-
ni Imperatoris, cum peste savissima gras-
saretur, morbo laborantibus ministran-
tes, libentissime mortem oppetièrunt; quos
velut Martyres, religiosa piorum fides
venerari consuevit.* Ubi Baronius ex
Eusebio L. 7. Histor. c. 16. & seq.
citatur S. Dionysium Alexandrinum
Episcopum Epist. ad Hieracem de
eisdem sic loquentem: *Ex Patribus qui
virtute erant præstantissimi, in hunc modum
mortem oppetièrunt, quorum nonnulli
erant Presbyteri; alii Diaconi, quidam è
populo, virtutis ergo multum laudati;
ad id ut istud mortis genus, quod propter
incredibilem pietatem & robustam fidem
susceperatur, nihil à Martyrii splendore ab-
esse videretur.*

Hic igitur rursus arena & palæstra re-

feratur, in qua non solum Sacerdotes,
sed & Scholastici, & Fratres, atque
Novitii decertare & incurienti Martyrii
palmam reportare valeant.

Quapropter Dilectissimi, felices nos
existimemus, quod in Religiosum
statum adlecti sumus, in quo, si digni
non sumus Martyrii cruenti coronam
obtinere, saltem Martyrii incurienti
laudem referendi, campum amplissi-
mum nacti sumus. Aperit illum nobis
ipse status Religiosus & societas nostra
in qua illud nancisci valemus: 1. Pen-
nitentiam agendo, mundo moriendo,
arque ita Deum confitendo, ac testi-
monium reddendo. 2. Paupertatem,
castitatem & obedientiam profen-
tendo. 3. Mortificationem, depressio-
nem, patientiam, libenti animo tole-
rando. 4. Infirmis, morbo contagioso af-
flatis ex charitate ministrando.

In his stadiis pugnemus fortiter &
toleremus 1. patienter: patientia nos
firmet, & quodammodo insuperabiles
reddat; instar scopuli, qui ab undis tur-
di potest, frangi non potest, ut ait S.
Hieronymus, sumus fortes instar ada-
mantis, nec ferro, nec igni cedentis: in-
stare petra durissima, in quam sagitta
non infigitur, sed resilit: exemplo Chris-
ti, exemplo trium Martyrum nostro-
rum Japoniorum, aliorumque innume-
rorum animati.

2. Libenter; & quasi insatiabiliter,
desiderando plura amore Domini Jesu
pati; imò mortem ipsam obire: hoc con-
desiderium S. Francisci Xaverii, con-
stituti in tribulationibus, & eructantis,
amplius amplius, usque ad mortem,
Didicerat hoc à S. Patre suo Ignatio
dicente: *plura & majora pati pro Christo*
& sic